

безоплатно отриманих основних засобів необхідно створювати окремий об'єкт амортизації.

Отже, як свідчить критичний аналіз організації бухгалтерського обліку є невирішені питання, що пов'язані із економічним обґрунтуванням порядку відображення безоплатно одержаного основного засобу. Для цілей бухгалтерського обліку безоплатно одержаного основного засобу доцільно виділяти один об'єкт обліку, який буде оприбутковано за первісною вартістю, що буде амортизуватися і складатися із вартості самого безоплатно одержаного основного засобу, в т.ч. витрати на його поліпшення. В той час, як для цілей податкового для обліку витрат на поліпшення безоплатно одержаного основного засобу необхідно створювати окремий об'єкт амортизації. Тому в наказі про облікову політику підприємства рекомендуємо передбачити яким чином доцільно отримувати своєчасну і достовірну інформацію про безоплатно одержані основні засоби для цілей бухгалтерського і податкового обліку з метою прийняття оптимальних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року №2755-VI.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Затверджене наказом МФУ від 27.04.2000 року №92 (зі змінами та доповненнями).
3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Затверджені наказом МФУ від 30.09.2003 року №561.
4. Лист МФУ від 17.11.2003 року №31-04200-04-5/5570

Резнік М.О., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент М.М. Кругла

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР

У системі методів управління виробництвом аналіз виробничої програми зернових культур дає можливість здійснювати контроль за виробництвом, економічно обґрунтовувати управлінські рішення, виявляти і більш повно використовувати резерви виробництва.

Основними шляхами реалізації виробничих цілей підприємства є зміцнення матеріально-технічної бази, послідовна інтенсифікація виробництва, оптимізація його розміщення і спеціалізації, удосконалення орендних відносин і підвищення ефективності використання виробничих ресурсів. Темпи зростання обсягів виробництва продукції, підвищення її якості безпосередньо впливають на величину прибутку і рентабельність підприємства. Тому аналіз виробничої програми має важливе значення.

При організації проведення аналізу виконання виробничої програми виділяють такі етапи:

- 1) підготовка та опрацювання вихідних даних для отримання аналітичної інформації;
- 2) вивчення аналітичної інформації; оцінювання стану і досягнутих результатів діяльності господарства; формулювання висновків і пропозицій;
- 3) розробка заходів і прийняття господарських рішень за результатами аналізу.

Завдання аналізу виробництва полягає насамперед у вивченні виконання планів і договірних завдань з виробництва продукції, продажу її державі, товарності продукції, динаміки зміни цих показників за ряд років, з'ясування основних факторів, які впливають на обсяг виробництва продукції.

Методичними прийомами аналізу виробництва продукції є сукупність способів вивчення діяльності виробничих підрозділів шляхом виявлення та визначення взаємозв'язків показників, які досліджуються, розчленування їх на складові частини та порівняння їх з іншими: плановими, середніми за видом діяльності, кращими підприємствами-конкурентами. Для аналізу вирощування продукції зернових культур найчастіше використовуються такі методи: виявлення та представлення взаємозв'язку явищ, які пов'язані з виробництвом продукції; розчленування або деталізація економічних показників; порівняння показників; елімінування; узагальнення виробничих показників.

Резерви збільшення виробництва зернових визначаються за наступними напрямками:

- збільшення посівних площ;
- підвищення ефективності використання землі;
- підвищення урожайності.

Для впровадження напрямків підвищення ефективності виконання плану виробництва зернових підприємства здійснюють комплекс заходів щодо підвищення родючості землі, використання інтенсивних технологій вирощування культур тощо.

Під час аналізу з'ясовують, як господарство здійснює програму перетворення непродуктивних земель на продуктивні, виявляють резерви розширення площі ріллі за рахунок освоєння цілинних і перелогових земель, зрошення й осушення земель, визначають частку загальної посівної площі у складі площі ріллі. Чим вищі ці показники, тим інтенсивніше використовуються земельні угіддя.

Під час проведення аналізу виконання плану з урожайності культур потрібно насамперед оцінити її рівень у господарстві в цілому та його підрозділах (відділках, бригадах, ланках). Для цього за кожною культурою порівнюють фактичні показники урожайності з плановими. Найсуттєвішим фактором підвищення урожайності є оптимальна структура виробництва та посівних площ і дотримання технологічних вимог (строків сівби, обробітку та збору продукції). Зростання урожайності сільськогосподарських культур можна досягти за рахунок додаткового використання добрив; підвищення їх окупності; використання насіння культур з вищою урожайністю.

Розв'язання продовольчої проблеми потребує високих темпів зростання сільськогосподарського виробництва. Для цього необхідно удосконалити організаційні форми господарств, поліпшити використання землі, матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, забезпечити зростання продуктивності праці та якості роботи, забезпечити ощадливе ставлення до виробничих засобів у сільськогосподарських підприємствах. Вирішення цих питань зобов'язує керівників і спеціалістів, фермерів та орендарів аналізувати діяльність господарства і його підрозділів для прийняття ефективних управлінських рішень.

Рубакова О.А., аспірант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент О.Г. Бірюк

РОЛЬ БЮДЖЕТУВАННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Бюджетування відіграє важливу роль у діяльності сучасних суб'єктів господарювання. Бюджети не лише допомагають у плануванні і координації економічної діяльності, служать основою для оцінювання ефективності діяльності, а й використовуються